

Č. 1638. Poplatek z výmazného prohlášení (Slovensko):
Také listiny o zřízení práva zástavního k nemovitostem lze ohlásiti k vyměření poplatku prostřednictvím knihovního soudu. (Nález z 5. ledna 1924 č. 22.449/23.)

Z E D N E.

Změna v ministerstvu spravedlnosti. Ministrem spravedlnosti jmenován byl pan JUDr. Karel Viškovský, prezident Státního pozemkového úřadu. — Vitáme toto jmenování osvědčeného odborníka ve věcech pozemkové reformy, která spadá do okruhu působnosti notářské, i doufáme pevně, že nový pan ministr bude mít pochopení pro veškeré snahy a tužby našeho stavu. Současně pokládáme za svou povinnost, projevit veřejně díky odstupujícímu panu ministru spravedlnosti Dr. Josefu Dolanskému, za jehož působnosti prodebatován byl nový notářský řád, jímž položena pevná základna pro stav notářský. — Pan ministr Dr. Dolanský ochotně vycházel vstříc našemu stavu; doufáme, že jeho nástupci podaří se dokončiti téměř hotové již dílo — nový notářský řád. Přejeme panu ministroví v jeho novém působení mnoho zdaru.

Důležitá rozhodnutí nejvyššího soudu ve věcech notářských poplatků. V posledním čísle »Juristenzeitung« č. 23 uveřejněna jsou dvě důležitá rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 18. června 1925 R II. 176/25 a R II. 181/25. V obou případech žaloval notář svého mandanta na zaplacení odměny a výloh za sepsání soukromých listin a práce přípravné. Krajský soud (jednalo se o 112.996 Kč a 13.075 Kč) žalobám dal místa, avšak vrchní zemský soud v Brně rozsudek zrušil pro zmatečnost a žaloby zamítl pro nepřístupnost pořadu práva. Nejvyšší soud obě tato rozhodnutí vrchního soudu potvrdil. Odůvodňuje rozhodnutí své tím, že podle § 179 a 184 n. ř. má poplatky notářovy upravení v řízení nesporném soud a že pořad práva jest vyloučen. V obou případech uveřejňuje Jur. Zeit. pouze důvody nejvyššího soudu, z nichž není jasno, zdali strana neuznala účet notářův. Podle všeho jedná se o takovýto případ, neboť § 179 n. ř. výslovně stanoví, že poplatky notářovy mají býti upraveny sborovým soudem, jestliže strana odporuje poplatkům, jak je notář vyměřil. Zvláštní jest ovšem, že v prvním rozhodnutí uvádí nejvyšší soud, že zákon nečiní rozdílu, zda-li strana neuznala účet notáře z jakéhokoli důvodu. To nezdá se nám býti správné, neboť kdyby strana uznala výši účtovaných poplatků a pouze namítala na př., že není ona, nýbrž někdo jiný povinen zaplatiti, máme za to, že v tomto případě nejednalo by se o upravení útrat v cestě nesporné, nýbrž musel by se notář domáhati zaplacení pořadem práva. Rozhodnutí nejvyššího soudu jest proto pro nás důležité, že podle § 180 n. ř. soudem upravené útraty má soud opět sám vymáhati podle předpisů platných pro vymáhání poplatků soudních, kteréžto ustanovení platí podle § 184 n. ř. i pro poplatky za soukromé listiny.

Zemský soud v Praze také skutečně v jednom případě upraviv poplatky notáře, k žádosti téhož vymáhal poplatky ty podle předpisu platných pro vymáhání soudních poplatků, aniž by byla předcházela žádost exekuce a vrchní zemský soud rozhodnutí to potvrdil rozhodnutím ze dne 7. I. 1924 R II 3/24/I, které otiskujeme na jiném místě.

Solemnisace soukromých listin. Došel nás dotaz, zda-li jest notář povinen solemnisovati soukromou listinu k jejíž platnosti podle zákona ze dne 25. července 1871 č. 76 jest třeba notářského spisu. Máme za to, že notář k tomu povinen není, naopak, že má odepřítí takovouto solemnisaci i poukazujeme v tom ohledu na obsáhlý článek Dra. Čulíka v »Zeitschrift f. Not.« uveřejněný 12. června 1907 č. 24. Ovšem rak. soudní dvůr náhledu toho nesdílí. Otázka ta ostatně bude rozřešena v novém notářském řádu zcela jasně.

Důležité upozornění všem kolegům. Svaz společností s r. o. žádá nás, aby při sepsování společenských smluv o společnostech s r. o. byly strany upozorňovány na výhodu, kterou poskytuje svaz jakožto jediná organizace těchto společností. Svaz společností s r. o., v jehož výboru zasedá též příslušník našeho stavu, vykonává jednak svým ředitelem předepsané revize společností a udílí porady ve věcech společenských úplně zdarma. Zároveň stará se účinně o tyto společnosti zejména ve věcech daňových, i zdařilo se mu na př., že ministerstvo financí vydalo výnos o vpočitatelnosti odměny jednatelů do položek srážkových při vyměřování daně výdělkové. Právě nyní zahajuje důležitou akci, aby při reformě daňové bylo břemeno daňové společností s r. o. co nejvíce zmírněno. — Jest to důležité i pro náš stav, poněvadž spolu-

působíme při zřizování společností těch a každé usnadnění tohoto zřizování přináší i nám prospěch. Žádáme proto všechny kolegy, aby při zřizování společností s r. o. a vůbec ve styku s nimi, doporučovali společnostem, aby se přihlašovaly za členy tohoto svazu, kdež za nepatrný příspěvek dostává se jim velikých výhod.

Jak se dbá ustanovení zákona ze dne 25. VII. 1871 č. 76 o nuceně formě notářského spisu. Došla nás zpráva, že soud povolil vklad práva zástavního za roční rentu ujednanou mezi manžely na základě soukromé listiny. Případy, kde kupuje obyčejnou trhovou smlouvou snoubenec od druhého snoubence ideální díl reality a teprve po sňatku dává se zapisovati poznámka provdání, jsou velice četné. Případy ty nejsou na prospěch obecnstva, poněvadž smlouvy takové jsou spolpatněny jako smlouvy mezi cizími osobami, tudíž stupnicí mnohem vyšší než-li kterým podléhají převody na základě smluv svatebních. Máme za to, že dotyčné strany mohly by žádati náhradu difference poplatku od pisatele takovéhoto smluv, daly-li pisateli úplat. Žádáme pp. kolegy, aby nám podobné případy oznamovali, neboť míníme je předložiti ministerstvu spravedlnosti k posouzení.

Zpráva o listopadové schůzi »Pražského odboru Spolku notářů Československých«. Dne 28. listopadu 1925 konala se jako pravidelně poslední sobotu v měsíci, ve spolkové místnosti u »Bumbrlíčka« na Národní třídě v Praze měsíční schůze Pražského odboru našeho spolku, jež se stala významnou tím, že přednášel osvědčený redaktor našeho časopisu pan universitní profesor Svoboda o Macchiavelim a macchiavelismu. Předsedající p. Dr. Černý uvítal velmi vřele našeho hlavního redaktora pana universitního profesora Svobodu, uvítal dámy, které tentokrát se na přednášku dostavily a jmenovitě uvítal pana senátora sekčního chéfa Dra Karase, jenž zároveň se svou chotí se večera účastnil. Myšlenkový postup přednášky pana profesora Svobody přinášíme z pera autorova výše. Po přednášce byla debata, již se zúčastnil pan Dr. Ponec vytýkáje rozdíl mezi fascismem (Musolini) a mezi leninismem. Pan prezident Dr. Čulík vytýká rozdíl mezi filosofickým pojmáním politiky a mezi praktickým jejím prováděním. Pan senátor Dr. Karas svými poznámkami projevů neobyčejně ovládnutí kulturních dějin zejména též po stránce umění výtvarného a jeho souvislosti s vývojem poměrů politických. Debata měla průběh živý, avšak důstojný. Hojně bylo debatováno o filosofické koncepci politiky a jmenovitě poučná byla charakteristika profesora Svobody, pokud srovnával metody italské nynější politiky fascismu a leninismu. Večer byl velmi poutavý a jmenovitě přednáška profesora Svobody i projev pana senátora Dra Karasa významnaly se vysokou úrovní, jež svědčila o tom, že oba páni ovládají úplně svoji věc. Proslov pana senátora Karasa byl totiž polemikou s některými názory pana profesora Svobody, jež zakládala se na rozdílných světových názorech obou pánů řečníků, (pokrokový názor pana profesora Svobody, katolický názor pana senátora Dra Karase). Účastníci byli svědky, jak tyto rozdílné názory světové mohou býti přednášeny ve formě skutečně společenské, třebaž žádný z hlavních mluvčích nic ze svých názorů neslevoval. Po 10 hodině schůze byla ukončena poděkováním předsedy za poutavou a poutavou přednášku pana profesora Svobody. Příští schůze odboru konati se bude až 30. ledna 1926 o 7½ hod. več. ve spolkové místnosti.

Disciplinární senát nejvyššího soudu. Ve schůzi notářské komory pražské, konané dne 29. listopadu t. r. zvoleni byli členy disciplinárního senátu nejvyššího soudu pp. notáři: Dr. Václav Černý v Říčanech, Josef Křen v Hořovicích a Dr. Václav Svoboda na Smíchově.

Ze zemské úřadovny I. Všeobecného pensijního ústavu v Praze došla nás tato důležitá upozornění: 1. Značná část zaměstnavatelů osob podléhajících pojištění povinnosti nekoná dosud správně své povinnosti pokud se týče přihlašování zaměstnanců, čímž jsou zaměstnavatelé sami opomíjením přihlášky citelně poškozování, neboť se dotyčnému zaměstnavateli musí předepsati premie dodatečně za dobu třeba několika roků, tedy obnos značně veliký. Mimo jiná nebezpečí dlužno zejména též upozorniti na tu okolnost, že v případě, že by zaměstnanec neměl následkem nepřihlášení vůči pensijnímu ústavu žádných nároků, bude zaměstnavatel povinen nahraditi mu veškerou škodu, kteráž samozřejmě může dosahovati obnosů velmi velikých; povinnost přihlášky postihuje výlučně zaměstnavatele, takže jej stihá i zavinění, nebyla-li přihláška včas podána. Jest tedy v zájmu zaměstnavatelů, aby předpisy o přihlašování k pensijnímu pojištění byly správně dodržovány. 2. Podle ustanovení § 31 pens. zákona může si